

VALL-ALTA

Butlletí del Centre d'Estudis Sant Cebrià
Desembre 2018 núm. 50

**EL CESC US DESITJA
UNES BONES FESTES**

Fotos: Concepció Bota Borrell

Ca l'Andreu, forn de pa i pastisseria de Sant Cebrià de Vallalta, guardonat per la Cambra de Comerç de Barcelona per la seva llarga trajectòria

La Cambra de Comerç de Barcelona, en el marc de la dotzena edició del Dia de la Cambra, celebrat el passat 18 d'octubre, va lliurar un guardó a 106 empreses de la demarcació de Barcelona en reconeixement al seu esforç i consolidació en el temps. Entre aquestes empreses, el forn de *Ca l'Andreu*.

Si ens remuntem 100 anys enrere, l'Andreu Borrell Collet, fundador de l'empresa, havia après l'ofici amb la intenció d'establir-se a Sant Cebrià. Es va casar amb la Rita Serra Calveras, de Ca l'Anton, la qual va rebre com a dot una casa, el número 9 del carrer del Centre. En els baixos de l'edifici, del costat del carrer Sant Cosme, el nou matrimoni va instal·lar l'obrador; a nivell del carrer del Centre, l'Andreu i la Rita van obrir la botiga i el primer pis es va destinar a habitatge.

En el llibre *La Gent de Sant Cebrià. Història d'un poble*, escrit per Lluís Parera Cusí i en el número 27 del fulletó *Vall-Alta* del Centre d'Estudis Sant Cebrià, CESC, en un text escrit el gener de l'any 2010 per Lluís Parera Cusí i Fina Borrell Borrell (neta del fundador), a l'ocasió del tancament de la botiga de queviures que, de bon principi i fins l'any 1988, havia estat associada al forn de pa, llegim que en els seus orígens el establiment oferia només, com era el més habitual en aquells moments, pa rodó de pagès d'un quilo o d'un quilo i mig. Un pa que es pastava a mà en una pastera circular de fusta de 150 quilos de cabuda. Un cop la

massa preparada, el pa es coïa en un forn de llenya que consumia cinc costals de fusta de pi per cada fornada.

Corroborant les paraules del President de la Cambra de Comerç, Sr. Miquel Puig, que hem citat abans, la trajectòria del forn *Ca l'Andreu* s'ha basat en la tradició i en la innovació, ja que, a partir de l'any 1925, va començar les millores. Per no haver de pastar a mà, una feina molt feixuga, l'Andreu va instal·lar en la pastera una batedora de cinc aspes que una haca (un cavall molt fort i petit) situat en un local contigu a l'obrador, feia girar per mitjà d'un sistema de transmissió.

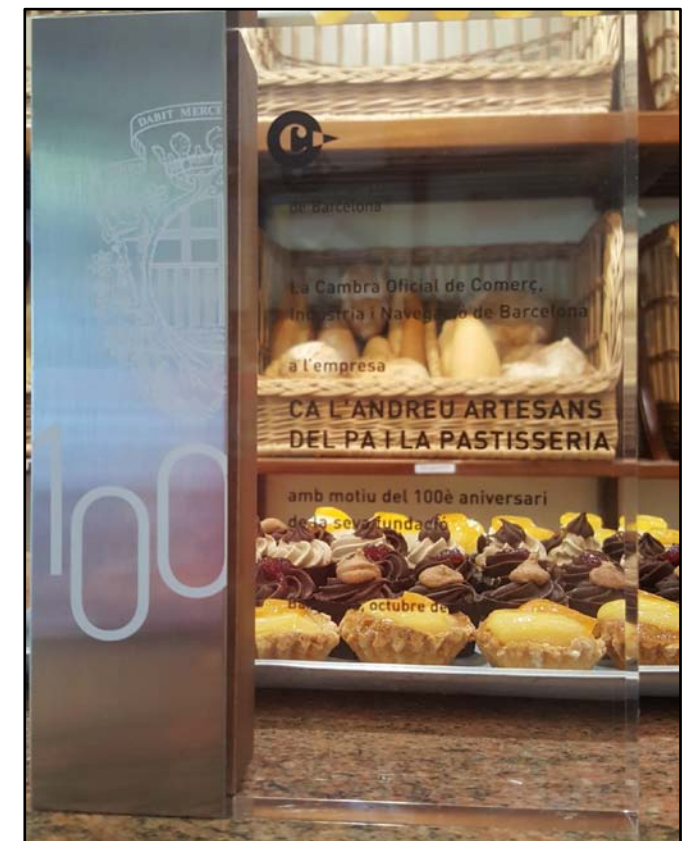
L'any 1932 es va reemplaçar la haca per un motor d'explosió que, quan quatre anys més tard, l'any 1936, l'electricitat va arribar al poble, es va canviar per un motor elèctric. L'any 1950 en Francisco Borrell Serra, fill de l'Andreu, ja treballava amb el seu pare i tots dos varen modernitzar el sistema amb un cremador lateral que conduïa la flama fins al forn de cocció que encara s'alimentava amb llenya.

Finalment, l'any 1962, després de la mort de l'Andreu el 1960, el cremador es va fer funcionar amb gasoil i es deixà d'utilitzar definitivament la llenya de pi.

En Francisco, el nou forner, innova també en els tipus de pa que ofereix als seus clients. Continua amb el pa rodó tradicional però també fa barres, panets, llonguets i coca, ajudat per el seu fill Andreu i que innova amb la inclusió de pastisseria.

L'any 1988, l'Andreu Borrell Borrell i Carme Mas Brecha, van obrir una botiga únicament per al pa i les pastes al costat del comerç de queviures de tota la vida que, separat del forn, va acabar tancant l'any 2009.

Avui dia, el forn *Ca l'Andreu* és un referent a Sant Cebrià. Amb el label de forn artesà elabora també una bona pastisseria. L'Andreu i en Francesc Borrell Mas, actualment gestionen el negoci amb el seu pare per seguir amb la tradició familiar i continuar oferint productes artesans de qualitat.

Des del CESC els felicitem per la seva llarga trajectòria i per aquest merescut guardó.

EL CESC INFORMA:

Agraïments als que han fet possible el Pessebre:

Des del Centre d'Estudis Sant Cebrià, CESC, volem agrair la dedicació, l'entusiasme i la bona feina dels veïns (Concepció Bota, Gemma Lorenzo, Rita Bota, Mercè Puigvert, Josep Rusalleda, Esteve Coll, Josep Pla Serra, Jack Champion, Josep Agulló, Fermin Nogués i Jordi Daví) que, des de l'any 2011 fins a l'any 2017, han fet possible el pessebre a la Plaça de l'Església, sota el porxo de Can Coris. A tots aquells que s'hi van implicar, any rere any, des del primer dia i a aquells que hi han col·laborat més ocasionalment, moltes, moltes gràcies. I no podem tampoc oblidar d'agrair als propietaris de Can Coris, Francesc Montasell i Antonia Benítez, la cessió de l'espai per poder instal·lar-hi el pessebre.

Garlandes de Nadal:

Es podran visitar a partir de dimarts 18 de desembre fins el dia de Reis. Dinou dies durant els que es podran veure en hores concertades, trucant al número de telèfon 937630154 o 654455319, i també durant l'ofici religiós. Agraïm la col·laboració de l'escola El Pi Gros en la confecció de les neules decorades i retallades.

Concurs "Logo del Mil·lenari":

En nostre soci, Jack Champion Saenz de Hermua, ha estat, per unanimitat del jurat, el guanyador del Concurs del "Logo del Mil·lenari", que formarà part dels cartells i comunicacions municipals durant l'any 2019. En recollir el premi, dotat amb 200€, el guanyador va anunciar que en feia donació a la vocalia per al foment de la sardana, del CESC, per tal de fer augmentar el fons que ja està estalviat i contribuir a la contractació d'una cobla.

Sardanes a la plaça:

Recordeu que cada segon i quart diumenge de mes es ballen sardanes, a la plaça de l'Església, a dos quarts de dotze del migdia. Si vols aprendre a ballar-ne te'n ensenyarem.

Gener 2019						Febrer 2019						Març 2019								
	1	2	3	4	5	6					1	2	3					1	2	3
7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10	4	5	6	7	8	9	10
14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17	11	12	13	14	15	16	17
21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24	18	19	20	21	22	23	24
28	29	30	31				25	26	27	28				25	26	27	28	29	30	31

Plaça Baix Montseny, 1
08396 Sant Cebrià de Vallalta
cesc-santcebria@hotmail.com
<http://cescsantcebria.wordpress.com/>
937630154 - 680128845

amb el suport de **Ajuntament de Sant Cebrià de Vallalta**

La Marta Brecha Romà, després d'una llarga vida laboral, gaudeix d'una merescuda jubilació.

Des del CESC volem desitjar-li el millor en aquesta nova etapa i fem nostre el text que publiquem a continuació, un text que les seves companyes i companys de feina a l'Ajuntament van escriure i que va ser part del Pregó de la Festa Major d'enguany.

NO ÉS UN ADÉU. NOMÉS ÉS UN "A REVEURE", MARTA

"La Marta és una persona que sempre ha estat disposada a ajudar a tothom fent les gestions que fossin necessàries el dia i a l'hora que calgués. És d'aquelles persones que des del seu humil gra de sorra fan que el món rutlli millor!"

La Marta Brecha Romà va començar a treballar a l'Ajuntament de Sant Cebrià de Vallalta l'any 1972. En aquell moment les oficines estaven ubicades en una habitació que estava situada a l'edifici del Bar de Can Martri, en una sala just al damunt de l'actual rostisseria. Que diferents que n'eren les coses en aquella època! Per aquells temps el poble tenia al voltant de 600 habitants i la principal activitat era l'agricultura. Tot just feia uns anys havien començat les primeres construccions de les urbanitzacions, les anomenades torres.

L'ajuntament també era molt diferent!, amb 4 persones n'hi havia prou ...Hi treballava l'alcalde en Joan Roig Serra, la Marta, un agutzil (en Tomàs que li deien "el abuelo") i en Pepet de Can Rosa que recollia les escombraries amb un tractor.

En el mateix edifici també visitava el Doctor Tió. Ho feia amb una tauleta i una cadira en un racó del Bar. Sí, llavors era el Bar que també feia les funcions de dispensari mèdic!

El mes de setembre de l'any 1973 es va inaugurar el nou edifici de l'actual Ajuntament, ara ja situat al Carrer Centre. Com a anècdota dir que el trasllat de tota la documentació es va fer en el remolc del tractor de recollir les escombraries. No hi havia més mitjans!

Durant molts anys la Marta va ser l'única administrativa que portava tots els temes, després va ser contractada la Pilar Moya i un segon guàrdia municipal, en LaCruz Vaquero.

L'any 1981 es va incorporar com a administrativa la Fina Roig Pueyo, quan el poble amb prou feines arribava als 700 habitants i, l'any 1992, l'Elisabet Urban Bota. Mica en mica es va anar contractant més personal, augmentant la plantilla de municipals i de la brigada que just havia començat amb una sola persona a qui li tocava fer de tot.

A partir de la construcció de l'autopista, el poble va agafar unes dimensions considerables; molta gent de caps de setmana va establir la seva residència al nucli o a les urbanitzacions. L'edifici de l'ajuntament es va fer petit i es va decidir ampliar-lo. Durant gairebé dos anys les dependències municipals es van traslladar on actualment es troba el Punt Jove.

El trasllat d'anada i tornada va ser una feina feixuga per a la qual, en lloc del tractor de les escombraries, es va fer servir el camió de la Brigada Municipal. Els temps havien canviat...

Va ser en aquest moment que, en col·laboració amb la Diputació de Barcelona, es va ordenar i classificar l'arxiu municipal i es va ubicar al soterrani del nou edifici. Fou una feina ingent que la Marta va portar a terme amb l'eficàcia i la professionalitat que la caracteritza. La Marta, en els seus 42 anys de currículum municipal a Sant Cebrià ha treballat amb tots els alcaldes, regidors i secretaris, sempre amb molt bona relació amb tots ells i sense estalviar ni dedicació, ni hores de feina.

Sant Cebrià i Sant Iscle van compartir fins l'any 1992 el secretari municipal. Inclús hi va haver un secretari que, temporalment, venia només els diumenges i ella també hi anava a treballar.

Pel fet de compartir secretaria sempre hi va haver bona entesa entre els dos ajuntaments i entre les dues administratives, la Marta i la Maribel, que ho portaven tot en els seus respectius ajuntaments. Aquí va néixer una gran amistat que encara perdura ...

La Marta és una persona que sempre ha estat disposada a ajudar a tothom fent les gestions que fossin necessàries el dia i a l'hora que calgués. És d'aquelles persones que des del seu humil gra de sorra fan que el món rutlli millor!

Fins i tot quan estava de vacances era estrany que no aparegués per l'ajuntament per solucionar algun tema o per acabar alguna feina. I no parlem de quan va estar embarassada, que sempre apareixia per les dependències municipals quan tot aconsellava que agafés la baixa.

Les tasques principals que feia la Marta, entre altres, eren a l'Àrea de Comptabilitat, Registre Civil i l'Arxiu Municipal. Estava com a secretària del Registre Civil i això també comportava preparar la documentació a la Jutgessa de Pau (Fina Borrell Borrell) i donar fe en els casaments pel Civil i a tots els actes institucionals. Ah!, també s'ocupava de les claus, figura imprescindible per a tots aquells que les necessitaven, que no les trobaven o que les perdien. Com podeu veure tocava moltes tecles i de manera molt eficient.

Els companys i companyes de treball sempre deien que és i continua sent "La memòria històrica de l'Ajuntament" i tenen tota la raó, perquè quan sorgeix qualsevol dubte tothom diu: li preguntarem a la Marta!!! Ara ens hem quedat orfes en aquest sentit!

Tot l'ajuntament i personal agraïm la gran feina que ha fet la Marta durant la seva vida laboral i volem que aquest petit resum del que han estat aquests seus anys a l'Ajuntament serveixi d'homenatge a una companya molt estimada que considerem una gran persona.

Sant Cebrià de Vallalta, 27 de setembre de 2018
Festa Major 2018